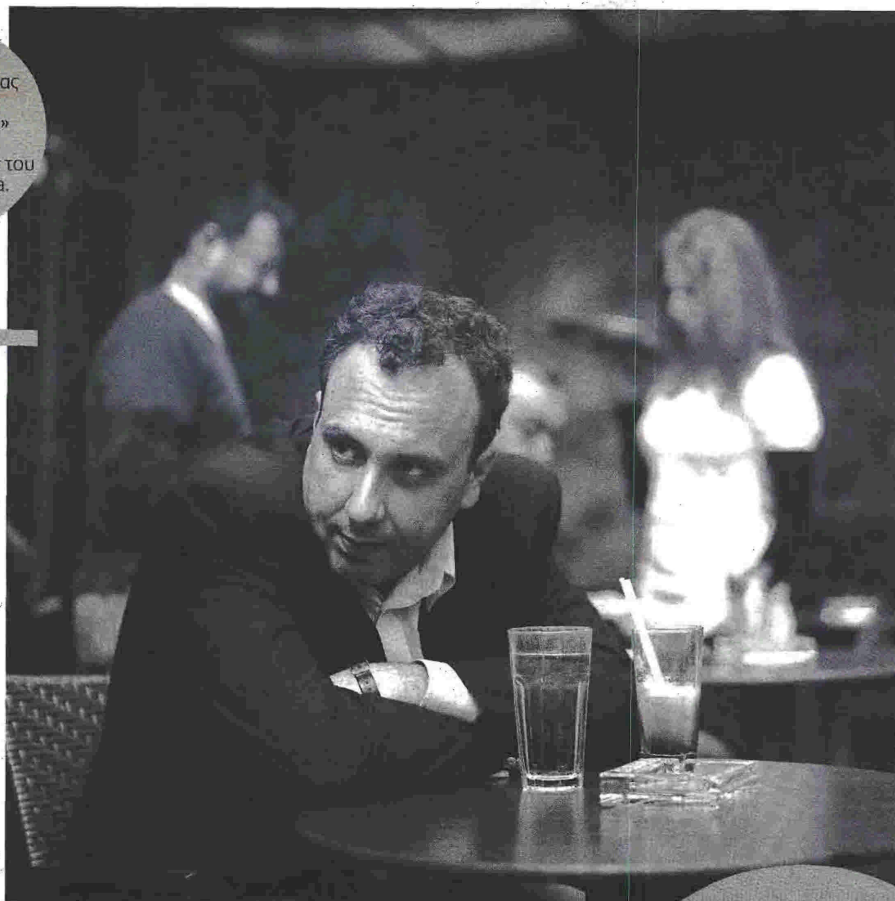

Το Σαββατοκύριακο του Χρήστου Χωμενίδη

Είναι επαγγελματίας συγγραφέας από το 1993, με 6 βιβλία πεζογραφίας και 2 συλλογές διηγημάτων. Το τελευταίο του βιβλίο «Αόγια φτερά» κυκλοφορεί (εκδ. Πατάκη) και οι πρώινες ραδιοφωνικές εκπομπές του αναμένονται σύντομα στον Απτεήρα. Γεννήθηκε το 1966 στην Αθήνα.

Η έννοια του Σαββατοκύριακου έγκειται στο γεγονός ότι οι περισσότεροι άνθρωποι δουλεύουν τις καθημερινές και δεν δουλεύουν το Σαββατοκύριακο. Οι συγγραφείς είναι αυτοαπασχολούμενοι ή και: «όκον εργαζόμενοι, άρα δεν ξεκουράζονται μερες από τις προηγούμενες ή τις επόμενες τις εβδομάδες. Στο άμεσο μέλλον θα ξανακάνω ραδιόφωνο. Μια ραδιοφωνική εκπομπή καθημερινή και μάλιστα πολύ πρωινή θα επαναχρωματίσει το Σάββατο και την Κυριακή. Έχω ξεπεράσει την ηλικία που θα κοιμηθώ στις έξι το πρωί και θα ξυπνήσω στις τρεις, καμιά φορά συμβαίνει βέβαια – όπως σήμερα. Για βιολογικούς λόγους επίσης είναι δύσκολο να γίνω χάλια με το ποτό και να έχω hangover την επομένη. Άρα ξυπνάω γύρω στις 10-11 και φτιάχνω μόνος μου καφέ, γιατί δεν έχω τη δυνατότητα να φωνάξω σε κάποιον καφέ! Το αμέσως επόμενο πράγμα είναι να κοιτάξω τα e-mail και το inbox του facebook, όπως παλιά κοιτάζαμε τι έχει φέρει ο ταχυδρόμος. Μετά, διαβάζω on line τις εφημερίδες, που στην Ελλάδα μπορούν να διαβαστούν και διαγώνια. Κάτι άλλο που κάνω στο internet είναι ότι παίζω μανιωδώς scrabble.

Το Σάββατο έχω μια νόρμα που διατηρώ εδώ και 20 χρόνια. Με τους πιο στενούς μου φίλους συναντιόμαστε στο πρώην Dolce και νυν Φίλιον κατά τις 4. Είμαι εχθρός των αλλαγών, σημασία δεν έχει ότι με ξέρουν αλλά ότι τους ξέρω εγώ, επίσης το Φίλιον έχει ωραία τραπέζια, καρέκλες και δεν προσπαθεί να αποδείξει τίποτα. Τη δεκαετία του '80 μαζεύονταν εκεί και μεγαλύτεροι άνθρωποι που πολύ ήθελα να βλέπω. Ο Τάσος ο Φαληρέας και ο Πάνος ο Κουτρούμπουσης εξέφραζαν τη γενιά του '60, δηλαδή ήταν λίγο σχολείο για μένα. Πίνω 3 καφέδες την ημέρα για άπειρη ώρα. Το απόγευμα κατά τις 5-6 πηγαίνουμε για φραγτό. Εστιατόρια ανοίγουν συνέχεια στην Αθήνα. Το εστιατόριο είναι η κουζίνα αλλά δυστυχώς δεν έχει γίνει συνείδηση από όλους αυτούς που τα ανοίγουν στην Ελλάδα. Κάνουνε σκόνη στο μάγειρα για να έχουν καλύτερο ντεκόρ και υπάρχει μια άπιστευτη υπερτίμηση του προϊόντος. Η ελληνική κουζίνα είναι τέλεια, δυσέυρετη όμως στο κέντρο της Αθήνας – υπάρχουν αναμριβόλα πολύ ωραίες ταβέρνες εκτός κέντρου – αλλά μου αρέσει το κέντρο γιατί είναι μια προέκταση του σπιτιού μου. Πάω στο Καρνεβίο, στο Ιντεάλ, στο Beat, στο Cosa Nostra. Οι φίλοι μου είναι διατεθειμένοι να συνεχίσουν πηγαίνοντας για ποτά μέχρι να ξυπνήσω, ενώ

δεν μπορώ πλέον, οπότε ή πάω σινεμά το απόγευμα – υπάρχουν σεζόν που βλέπω όλες τις ταινίες – , μ' ενδιαφέρουν οι ταινίες σαν πρόταση καλλιτεχνική. Τα βράδια του Σαββάτου είναι για το σπίτι, ειδικά αν έχεις ένα ταίρι. Ποτέ δεν κοιμάμαι νωρίς. Δεν ζω σαν συγγραφέας, δεν τη βγαζώ στα βιβλιοπωλεία και αποφεύγω να δίνω την εικόνα ενός πνευματικού ανθρώπου. Έχω ανθρώπους που έχω γόνιμο διάλογο αλλά ποτέ αυτό δεν είναι κριτήριο για την επιλογή τους. Στη ζωή μας είναι ωραίο να συναναστρεφόμαστε με άλλους που βλέπουν τη ζωή από διαφορετική ή και αντίθετη οπτική γωνία. Αυτός είναι ένας από τους λόγους που κινούμαι με ταξί. Οι Κυριακές είναι αφιερωμένες στο τίποτα... μπορώ να τις χαρίσω! Πολλές φορές πάω για γυμναστική στο Holmes. Μ' αρέσει γιατί δεν έχει κόσμο, μ' αρέσει η αίσθηση μετά τη γυμναστική, μ' αρέσει που δεν μπορώ να καπνίσω, μ' αρέσει να πίνω χυμό στο μπαρ.

Δυστυχώς δεν μπορείς να πιώσεις κουβέντα εύκολα γιατί μπορεί να θεωρηθεί είτε ότι κάνεις καμάνι είτε ότι πας να εξαπατήσεις. Είναι καχύποπτοι οι άνθρωποι. Τις Κυριακές διαβάζω, αλλά είναι σημαντικό να πω ότι η δική μου ζωή χωρίζεται σε 2 περιόδους. Σ' αυτές που γράφω μυθιστόρημα και σ' αυτές που δεν γράφω. Όταν γράφω, τα πάντα είναι υπό τη σκιά του μυθιστορήματος. Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν βλέπω κόσμο, αλλά όλα περιστρέφονται γύρω από αυτό. Όταν γράφω, ξυπνάω το πρωί, κοιτάω τι έχω γράψει την προηγούμενη, δυσθυμώ ή μενυ ευχαριστιμένους και το ξαναπιάνω για αρκετή ώρα ή απλά ασχολούμαι με μια φράση. Διπλό όταν γράφω ανά πάσα στιγμή είμαι εκεί. Π' αυτό το Σαββατοκύριακο μου ακούγεται λίγο άδείο όταν δεν γράφω.

Επιμέλεια: ΕΛΕΑΝΝΑ ΒΛΑΣΤΟΥ
 Φωτό: ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΛΦΑΜΑΝΩΛΗΣ

**ΞΥΠΝΑΩ ΓΥΡΩ
 ΣΤΙΣ 10-11 ΚΑΙ
 ΦΤΙΑΧΝΩ ΜΟΝΟΣ
 ΜΟΥ ΚΑΦΕ,
 ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΕΧΩ
 ΤΗ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑ
 ΝΑ ΦΩΝΑΞΩ
 ΣΕ ΚΑΠΟΙΟΝ
 ΚΑΦΕΕ!**